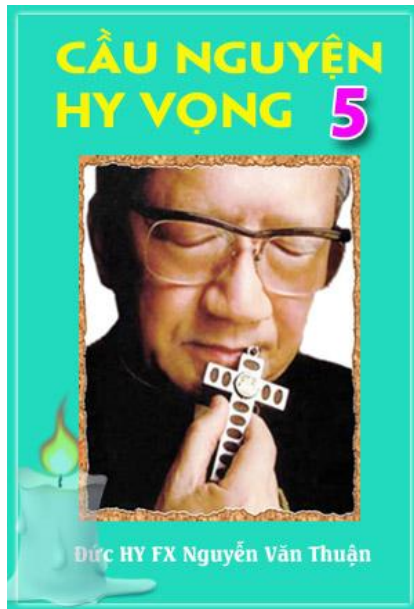

CẦU NGUYỆN HY VỌNG

TẬP 5

**ĐỨC HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**

MỤC LỤC

1. Chúng ta là sao là hoa.....	5
2. Gia đình Công Giáo là một Giáo Hội tổ ấm.....	6
3. Các Thánh Phụ suy niệm Lời Chúa	7
4. Bệnh mù lòa của con.....	8
5. Sự hiện diện của Chúa trong đời tôi	9
6. Chúa soi sáng cho lương dân	11
7. Thinh lặng.....	13
8. Chúa Giêsu là sự sáng, là vinh quang	14
9. Nhận ra Chúa	16
10. Lời Chúa	18
11. Mạnh lực của Lời Chúa	20
12. Lời Chúa là Lời hằng sống	21
13. Mẹ Maria sống Lời Chúa	22
14. Thánh Giuse, mẫu gương sống Lời Chúa	23
15. Lời Chúa là nguồn mạch sự sống, hoan lạc và bình an	24
16. Trở nên Lời Chúa	25
17. Khó nghe quá	26
18. Lời Chúa và Minh Chúa	28
19. Đón nhận Lời Chúa	29
20. Hai thái độ căn bản: lắng nghe Lời Chúa.....	30
21. Hai thái độ căn bản: sống Lời Chúa.....	31
22. Hãy yêu thương.....	32
23. Lời Chúa biến đổi	33
24. Đời Chúa đưa trở lại sự sống.....	34
25. Một đức tin sống động.....	35
26. Một con đường dài đến tình yêu	36

27. Sống Phúc Âm triệt để.....	37
28. Những cái gút mắc và rớt cuộc	38
29. Thập Đại Bại.....	40
30. Thập Đại Thắng.....	42
31. Thập Đại Bệnh.....	44

CẦU NGUYỆN HY VỌNG.

TẬP 5

1. Chúng ta là sao là hoa

Con số 5 bình thường khi được viết theo kiểu La Mã
sẽ trở thành chữ V viết hoa.

Và tôi đọc thấy nơi chữ V như là khởi đầu
của năm chiều kích cho cuộc sống của tôi:

Veritas: Sự Thật

Via: Đường

Vita: Sự Sống

Volontà di Dio: Ý định của Thiên Chúa

Vatican II e Viet Nam: Công Đồng Vatican II và Tở Quốc Việt Nam.

Sống trọn vẹn năm chiều kích này,
chúng ta có thể trở thành
như những ngôi sao trên bầu trời,
và như những loài hoa nở bốn mùa
không bao giờ tàn héo,
để soi lối và tỏa hương thơm
cho chính mình và mọi người chung quanh,
làm cho xã hội và thế giới tăng thêm vẻ đẹp.

Như sao và hoa âm thầm làm đúng chức năng của mình,
không rộn ràng phô trương, không rùm beng quảng cáo,
chúng ta cũng được mời gọi từ bỏ “cái tôi”
để Thiên Chúa
là nguồn Ánh Sáng trong ta không bị che khuất,
và Hương Thơm, Vẻ Đẹp của Ngài
không bị che đậy, bung bít,
nhưng được hoàn toàn tự do chiếu tỏa đến mọi người.

Từ bỏ “cái tôi”, “chết cho chính mình”
để sống hoàn toàn cho Chúa
đòi hỏi nhiều can đảm và quảng đại.
Mức độ can đảm và quảng đại của con tới đâu rồi?

2. Gia đình Công Giáo là một Giáo Hội tổ ấm

Gia đình được định nghĩa:

là tế bào của Hội Thánh

là trường giáo dục đầu tiên

là tương lai của Tổ Quốc và thế giới.

Trước hết, mỗi người trong gia đình: cha mẹ, con cái

cần phải ý thức sứ mạng cao cả này

để sống đúng vai trò của mình.

Là người Công Giáo:

gia đình phải trở thành nơi cầu nguyện và suy ngắm

để nắm vững Lời Chúa chỉ dạy.

Trong thế giới phức tạp như hiện nay,

với nhiều học thuyết, cách thực hành

gây hỏa mù về những giá trị luân lý

và tiêu chuẩn cuộc sống,

gia đình cần được Hội Thánh quan tâm hướng dẫn

để thấy được con đường phải đi

và đích điếm phải nhắm tới.

Muốn được phát triển và hợp thời,

Hội Thánh không thể bỏ qua những thao thức, ưu tư

của các gia đình Công Giáo ngày nay.

Nhưng một trật, gia đình Công Giáo

cũng không được xem thường

những chỉ dẫn của Hội Thánh,

để tự tìm cho mình một hướng đi riêng.

Vì như vậy, gia đình đó

không còn là tế bào của Hội Thánh nữa!

Mà là một tế bào trong ống nghiệm riêng rẽ.

3. Các Thánh Phụ suy niệm Lời Chúa

Các Thánh Phụ ngày xưa đã để lại
những bài suy niệm thần học, huyền bí, mục vụ...
có giá trị cho mọi thời đại.

Càng đọc,
con càng khâm phục sự khôn ngoan của các Ngài.

Ngày trước, các Thánh Phụ
không có sách vở để đọc,
không có đại học để ghi danh,
không có thư viện để nghiên cứu,
không có *Internet* để truy tìm.

Các Ngài chỉ có Lời Chúa.

Kiên trì suy niệm Lời Chúa
dưới sự hướng dẫn, soi sáng của Chúa Thánh Thần,
đã giúp các Giáo Phụ suy tư
và để lại nhiều tuyệt tác.

Ngày nay, tất cả đều có sẵn.

Ngay cả Lời Chúa cũng có người suy nghĩ dùm cho.

Chúng ta dễ mắc phải bệnh của thời đại:
bệnh lười suy nghĩ.

Và đang trở thành những người “nghèo”
ngay trong những “giàu có” dư đầy của chính chúng ta.

Ở với chúng ta,
Chúa Thánh Thần cũng bị thất nghiệp dài dài.

4. Bệnh mù lòa của con

Xin Chúa thương xót con,
vì tâm hồn con mắc chứng mù lòa thiêng liêng.
Hằng ngày con cầu xin:
“*Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên Trời*”
Nhưng con chẳng hiểu con nói gì.
Con chẳng thi hành điều con tha thiết cầu xin.
Con không nhận ra con đang thoái thác
chức vị cao cả làm con Chúa.
Con không thấy rằng
Chúa đã vạch cho con, cho mỗi người
một chương trình, vì Chúa yêu thương chúng con.
Chúa đã vạch một quỹ đạo trên trời.
Ngôi sao của đời con phải xoay vần trong đó.
Quỹ đạo của con,
đời sống con với quỹ đạo của anh em con
không mâu thuẫn với nhau.
Trái lại tất cả hòa nhịp ăn khớp với nhau.
làm nên một bầu trời lung linh ánh sao.

Xin Chúa chữa lành sự mù quáng của con
Xin thay cho con đôi mắt của Chúa.
Ra khỏi đêm tối,
con sẽ thấy sự sáng của Chúa, tình thương của Chúa,
qua bao nhiêu dự định nhiệm mầu của Chúa,
cuốn hút con trên bước đường phiêu lưu của Chúa.
Con không hiểu tất cả.
Nhưng từng giây phút,
con dâng lên Chúa sự tự do của con.
Con thấy ý Chúa trên con,
trên con cái của con
và trên cả toàn thể nhân loại.

5. Sự hiện diện của Chúa trong đời tôi

Toàn bộ Kinh Thánh, Cựu Ước cũng như Tân Ước
đều nói đến sự hiện diện liên tục và sống động
của Thiên Chúa ở giữa dân Người.

Dân Do Thái ngày xưa cảm nghiệm cách sâu xa
Thiên Chúa thật sự tham dự,
can thiệp và hướng dẫn lịch sử nhân loại.

Điều này được tìm thấy
trong các sách Xuất Hành, Dân Số... của Cựu Ước.

Sự hiện diện của Thiên Chúa
chính là sức sống,
là tâm điểm
là linh hồn của cả dân riêng Người.

Mọi biến cố, sinh hoạt trong dân
đều được Thiên Chúa đóng ấn chúc phúc:
lễ lạc, hội hè, chiến tranh với dân bản xứ,
đất đai, quan án, lề luật, thể chế quân trị...
đều có sự đồng ý, can thiệp của Thiên Chúa.

Trong Tân Ước,
chúng ta thấy được Thiên Chúa
là Đấng đầy kiên nhẫn và thương xót hơn.

Thiên Chúa
là hình ảnh của người Cha yêu thương (Lc 15, 11-32).

Và qua Đức Giêsu,
Thiên Chúa mặc lấy chính thân phận con người,
để giải phóng con người toàn diện,
và ở hẳn với con người cho đến tận thế.

Trong Hội Thánh ngày nay,
đặc biệt qua Bí Tích Thánh Thể,
sự hiện diện của Thiên Chúa
trở nên hữu hình và thân thiết.

Những ai muốn tìm Người, đều có thể gặp Người.
Những ai kêu cầu Người,

đều được Người lắng nghe và đáp trả.

Con đã cảm nghiệm được
sự hiện diện êm đềm của Thiên Chúa
trong cuộc đời của mình hay chưa?

6. Chúa soi sáng cho lương dân

Đừng coi thường lương dân.

Kinh nghiệm của Mô-sê
trong hành trình đưa dân về Đất Hứa
cho con thấy điều đó.

Mô-sê mệt mỏi người

vì suốt ngày xử dân đến kiện cáo và xin ý kiến.

Ông già vợ của Mô-sê, Jéthro,
một người bên lương,
đã góp ý một cách khôn ngoan:
chọn thêm những người có uy tín
làm đầu những nhóm nhỏ
để giúp phân xử và hướng dẫn.

Nhờ vậy, Mô-sê đỡ vất vả,
có thêm thời giờ sức lực
để lo việc chung. (Xh 18, 13-27).

Mô-sê đã lắng nghe
và làm theo lời chỉ dạy của Jéthro,
và điều này trở thành
nguyên tắc nền tảng trong mọi công việc.

Trong cuộc sống thường ngày,
nhiều người bên lương đã làm cho con cảm phục,
vì họ sống tốt lành,
có tinh thần phục vụ cao,
và sẵn sàng giúp đỡ người khác
một cách rộng rãi, không phân biệt.

Họ là những Jéthro của thời đại.

Chúa đang nói qua họ
để nhắc nhở và soi dẫn con.

Con hãy bắt chước Mô-sê:
nhận ra ý Chúa nơi họ và sẵn sàng nghe theo.

Không ai có thể cản ngăn được
hành động của Chúa Thánh Thần.
Ngài muốn thổi nơi nào tùy ý Ngài.
Quan trọng là con nhận ra được ý của Ngài,
điều Ngài muốn nhắc nhở,
và vâng phục thực hành một cách khiêm tốn.

7. Thinh lặng

Thinh lặng là bí quyết của người hùng mạnh.

Những quyết định quan trọng,
cũng như những tuyệt tác của con người
đều được suy tư, chuẩn bị,
và thực hiện trong thinh lặng.

Các tác phẩm lớn về văn chương, nghệ thuật...
đều được bắt nguồn và hoàn tất trong lặng thinh.

Bức tượng cẩm thạch vô giá Pietà, Đức Mẹ ẵm xác Chúa
sẽ không thể nào hoàn thành được,
nếu Michelangelo suốt ngày
rộn ràng với thợ thầy xây cất của mình.

Thinh lặng không phải là khoảng trống vô nghĩa,
nhưng là thời gian sâu lắng hoàn toàn
với đối tượng mình yêu mến,
để lắng nghe và đắm mình trong đối tượng đó.

Các Thánh yêu thích thinh lặng,
và hạnh phúc được thinh lặng,
vì đó là giây phút các Ngài được gặp Thiên Chúa,
gặp gỡ Đấng mình yêu mến một cách sâu thẳm nhất.

Thế giới náo nhiệt ngày nay
làm cho con người sợ thinh lặng
vì cảm thấy trống vắng.

Nhưng nếu con thật sự yêu mến Chúa,
con sẽ cảm thấy sự thinh lặng trong đời sống
thật cần thiết biết bao!

8. Chúa Giêsu là sự sáng, là vinh quang

(Lc 2, 22-40)

Chúa Giêsu được Mẹ Maria và Thánh Giuse
tiến dâng cho Thiên Chúa theo luật Mô-sê.

Thiên Chúa đáp trả bằng việc
sai Thánh Thần đến cùng Simêon
để ông chúc tụng Thiên Chúa
và hé mở cho mọi người biết
về con người và sứ mạng của Chúa Giêsu.

- Chúa Giêsu chính là Đấng Cứu Độ muôn dân trông đợi.
- Là ánh sáng soi đường cho dân ngoại.
- Và là vinh quang của Israel, dân Ngài.
- Nhưng Chúa Giêsu cũng sẽ là có vấp ngã,
có chống đối cho nhiều người
và sẽ làm cho Mẹ Maria phải khổ đau.

Lời tiên tri của Simêon đã được thực hiện trọn vẹn
qua cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu.

Chính trên cây Thánh Giá,
ánh sáng và vinh quang của Ngài
được tỏ hiện một cách rõ nét nhất,
vì Ngài đã chiến thắng tội lỗi, ma quỷ và sự chết.

Mẹ Maria hiện thân

cho hình ảnh của Giáo Hội ngày nay:

- Tiếp tục loan báo ơn cứu độ của Chúa Giêsu
- Vẫn luôn là dấu chỉ gây vấp phạm và chống đối.

Nhưng Giáo Hội sẽ không bao giờ bị cô độc một mình,
vì Mẹ Maria vẫn tiếp tục đồng hành với Giáo Hội
và Giáo Hội vẫn luôn được Chúa Thánh Thần hướng dẫn.

Chính Chúa Giêsu đã hứa điều đó,
và cho đến tận thế,

Ngài vẫn tiếp tục giữ lời hứa của Ngài,
vì Ngài luôn trung tín.

Con cứ vững tâm tiến bước,
ánh sáng và vinh quang của Chúa
sẽ tỏa chiếu trên con.

9. Nhận ra Chúa

Mặc dầu giảng dạy như “Đấng có uy quyền”
và làm nhiều phép lạ “động trời”,
rất nhiều người cùng thời vẫn không nhận ra được
con người thật của Chúa Giêsu.

Có người lầm tưởng Ngài là tiên tri Elia
hay là Gioan Tiền Hô tái thế.
Có người xem Ngài là một tiên tri.
Có người nghĩ rằng Ngài
là Đấng giải phóng của dân tộc,
là một quân sư, hay là một vị Thầy đáng kính.
Thậm chí có người đồng hóa Ngài
với tướng quý Bê-en-dê-bun nữa.

Ngay cả sau khi Chúa Giêsu sống lại,
nhiều người thân cận cũng không dễ nhận ra Ngài.
Hai môn đệ trên đường Emmaus
xem Ngài như một khách bộ hành bình thường.
Madalena lầm Ngài với người canh giữ vườn.
Các tông đồ tưởng Ngài là bóng ma.

Nhiều lần, Chúa Giêsu cho biết
chính Ngài là Đấng Messia,
Đấng Cứu Độ mà Thiên Chúa đã hứa ban
và mời gọi hãy nhận ra
chính Ngài nơi những người lân cận,
nhất là nơi những người nghèo đói,
khốn khổ, bị bỏ rơi... (Mt 25, 3-46).

Não trạng “chuộng quý khinh hèn” làm cho chúng ta
dễ dàng nhận ra hình ảnh Chúa nơi Đức Thánh Cha
và nơi các Đấng các Bậc trong Hội Thánh,

nhưng lại rất khó thấy được Chúa,
nơi những người không ra gì,
những người nghèo, đói khổ, rách rưới, bệnh tật...

Coi chừng đôi mắt của con cũng đang bị quáng gà.
Cần phải giải phẫu ngay lập tức
để thay vào chính con mắt của Chúa.

10. Lời Chúa

Trong khi giảng dạy,
rất nhiều lần Đức Giêsu nói đến “Lời của Chúa”.
Trong Cựu Ước, Thiên Chúa đã nói với con người
qua Tô Phụ Abraham, Giacóp...
Mô-sê và các Ngôn Sứ.

Đến thời kỳ viên mãn, thời Tân Ước,
Thiên Chúa xuống thế làm người
và nói trực tiếp với con người qua Đức Giêsu Kitô,
như lời Thánh Gioan Tông Đồ quả quyết:

*“Ngôi Lời đã trở nên người phàm
và cư ngụ giữa chúng ta”* (Ga 1, 14).

Và đó cũng là món quà lớn nhất
mà Thiên Chúa ban cho con người:

*“Thiên Chúa yêu thế gian
đến nỗi đã ban Con Một
để ai tin vào Con của Người
thì khỏi phải chết,
nhưng được sống muôn đời”* (Ga 3, 16).

Thánh Gioan trong câu cuối của Tin Mừng thứ bốn
đã nói lên sự phong phú,
kỳ diệu vô tận của Ngôi Lời nhập thế:

*“Nếu viết lại từng điều một, thì tôi thiết nghĩ:
cả thế giới cũng không đủ chỗ
chứa các sách viết ra”* (Ga 25, 21).

Lời Chúa là hiện thân
của tình yêu Thiên Chúa dành cho con người.

Tình yêu không thể đo lường được.
Chỉ khi nào con thật sự đáp trả tình yêu,
con mới cảm nghiệm được

sự dịu ngọt tuyệt vời của Lời Chúa.

11. Mãnh lực của Lời Chúa

Ngay từ đầu,

Hội Thánh đã sống trong ánh sáng của Lời Chúa.

“Đó là lời sống động, hữu hiệu,

sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi:

xuyên thấu chỗ phân tách tâm với linh, cốt với tủy;

lời đó phê phán tâm linh

cũng như tư tưởng của lòng người” (Dt 4, 12).

Sức mạnh của Lời Chúa đặt nền tảng trên Sự Thật:

- Một Sự Thật ưu tiên: quan trọng nhất.
- Một Sự Thật tuyệt đối: nguồn của mọi chân lý khác.
- Một Sự Thật đơn giản: ai cũng có thể hiểu và chấp nhận.

Sức mạnh của Lời Chúa đòi hỏi:

- tự canh tân bản thân

- thực hành sứ mạng rao giảng.

Cộng đoàn Kitô hữu đầu tiên

đã thực sự sống trọn vẹn

hai đòi hỏi căn bản này của Lời Chúa,

và đã được toàn dân mến phục.

Không ai thấp đèn rồi đặt trong thùng kín,

nhưng đặt trên giá đèn để soi sáng cả nhà (Mc 4, 21-22).

Cuộc sống của con còn bấp bênh,

chưa dám dẫn thân, sợ bị hiểu lầm...

chỉ vì con chưa vững tin

vào sức mạnh của Lời Chúa.

12. Lời Chúa là Lời hằng sống

Lời Chúa là hạt giống (Lc 8, 11).

Chúa có lời ban sự sống đời đời (Ga 6, 68).

Lời Chúa là thần khí và là sự sống (Ga 7, 63).

Thánh Gioan quả quyết:

Lời Chúa là Lời hằng sống.

Không phải vì đây là những lời hay ý đẹp

có giá trị phi thời gian,

như những câu nói của những vĩ nhân kim cổ.

Cũng không phải chỉ là

những lời khuyên dạy khôn ngoan,

giúp con người biết cách sống ở đời.

Nhưng trên hết,

Lời Chúa chính là sự sống thật, là nguồn sự sống,

vì đó là *Lời sự sống* (1Ga 1, 1).

là chính Thiên Chúa hằng hữu ngay từ khởi đầu.

Ai đón nhận Lời Chúa,

người đó được sống trong ánh sáng,

và sự sống vĩnh cửu đã bắt đầu trong người đó.

Chính sự sống này giúp liên kết mọi người với nhau

vì tất cả cùng hiệp thông

với nguồn sống là Thiên Chúa.

Lời hằng sống đưa đến hiệp nhất.

Nếu con xét mình

thấy chưa dần thân xây dựng hiệp nhất,

đó là dấu chỉ

con chưa thật sự sống Lời Chúa, Lời Hằng Sống.

13. Mẹ Maria sống Lời Chúa

Đức Maria, Mẹ của chúng ta,
người được diễm phúc vì đã cưu mang,
nhìn thấy, và sống với Ngôi Lời.

Nhưng đúng hơn, Mẹ diễm phúc vì đã
“*lắng nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa*” (Lc 11, 28).

Tin Mừng ghi lại hai biến cố
mà Mẹ Maria đã “ghi nhớ và suy niệm trong lòng”:
- khi các mục đồng đến thờ lạy Chúa Hài Nhi (Lc 2, 19)
- khi tìm lại được Chúa ở Giêrusalem (Lc 2, 51)

Thật ra, Mẹ luôn ghi nhớ và suy niệm
tất cả mọi biến cố trong cuộc đời của Chúa Giêsu,
để hiểu, sống và hợp tác một cách trọn vẹn
vào ý định và chương trình của Thiên Chúa,
ngay cả khi đứng dưới chân Thánh Giá,
chứng kiến con mình chết dần dần.

Lạy Mẹ Maria, con cảm ơn Mẹ
vì đã chỉ dạy cho con tầm quan trọng
của việc lắng nghe và thực hành Lời Chúa.

Xin Mẹ giúp con biết nhận ra ý Chúa
trong những dấu chỉ của thời đại,
trong các biến cố vui buồn của cuộc sống thường ngày,
và sẵn sàng, can đảm thực hiện thánh ý của Chúa,
nhất là những lúc “Ý Chúa” đi ngược lại với
“ý phạm trần của con”.

14. Thánh Giuse, mẫu gương sống Lời Chúa

Tin Mừng nói rất ít về Thánh Giuse:

- Được Thiên Thần báo mộng
nhận Maria làm bạn (Mt 1, 18- 25)
- Dẫn Đức Maria về Bêlem để đăng ký sổ bộ.
Nhưng không tìm được chỗ trong quán trọ,
nên Đức Mẹ phải sinh Chúa Giêsu nơi hang đá (Lc 2, 1-7)
- Cùng với Đức Mẹ
dâng Chúa Giêsu vào Đền Thánh Lc 2, 22-24).
- Đưa Đức Mẹ và Chúa Giêsu trốn sang Ai Cập (Mt 2, 13-15)
- Từ Ai Cập đem Chúa và Mẹ
về định cư ở Nazareth (Mt 2, 19- 23)
- Cùng lên Đền Thờ Giêrusalem khi Chúa Giêsu được 12 tuổi,
nhưng sợ ý để Chúa bị lạc mất (Lc 2, 41-49).

Tin Mừng không ghi lại một lời nói nào của Thánh Giuse.

Nhưng Thánh Giuse đã thực hiện
tất cả mọi điều Thiên Chúa muốn,
cộng tác tích cực vào chương trình của Thiên Chúa,
nhất là nhiệm vụ dưỡng nuôi và giáo dục Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu là Ngôi Lời nhập thể,
nên Thánh Giuse hoàn toàn *sống với* Lời Chúa.

Và Ngài hoàn toàn hy sinh cuộc đời mình
để chỉ *sống cho* Lời Chúa.

Ngài là gương mẫu sống Lời Chúa:
“không nói mà làm”.

Thế giới ngày này đang đầy đầy những người
“không làm mà chỉ nói”.

Con có mắc bệnh đó không?

15. Lời Chúa là nguồn mạch sự sống, hoan lạc và bình an

Thật là một sai lầm lớn nếu đọc Kinh Thánh, Lời Chúa
như một cuốn tiểu thuyết,
hay một loại sách kỹ thuật, khoa học.
Lời Chúa là Lời sự sống
như lời quả quyết của Thánh Phêrô:
“*Thầy có lời ban sự sống đời đời*” (Ga 6, 68).

Cựu Ước cho chúng ta thấy
sự hiện diện sinh động của Thiên Chúa
trong các biến cố lịch sử của dân Do Thái, trong lề luật...
Nhưng Thiên Chúa thời Cựu Ước
vẫn luôn là một Thiên Chúa cao cả, đầy quyền năng.

Chỉ trong Tân Ước, qua Đức Giêsu, Ngôi Lời nhập thể,
Thiên Chúa tự bộc lộ như một người Cha,
và cho biết tất cả mọi người đều là con cái của Ngài.

Mục đích của sự bộc lộ này
là để con người được sự sống đời đời (Ga 17, 3).

Nhân loại từ nay trở thành một đại gia đình
vì tất cả đều là con cái của Thiên Chúa,
và là anh em với nhau.

Cùng một gia đình, tự nhiên đòi hỏi mọi người
cùng góp sức để cùng được sống
trong yêu thương, công bằng và hòa bình,
xứng đáng là dân mới được Chúa chọn.

“*Phúc cho ai biết lắng nghe
và thực hành Lời Chúa*” (Lc 11, 28).

Phúc không phải vì sẽ được sự sống đời sau mà thôi,
nhưng phúc vì còn được niềm vui và an bình
ngay chính trong cuộc sống trần thế này.

16. Trở nên Lời Chúa

Lời Chúa chính là sự sống của Chúa.

Sự sống của Chúa là yêu thương, là ánh sáng.

Vì thế, trở nên Lời Chúa

là trở nên ánh sáng soi dẫn,

là yêu thương đến tận cùng.

Điều kiện để trở nên Lời Chúa:

- hy sinh từ bỏ chính mình

- ý thức tất cả đều là anh em với nhau

- sẵn sàng chấp nhận mọi nghịch cảnh vì Chúa.

Trở nên Lời Chúa

không bao giờ là chuyện dễ dàng vì:

- đi ngược lại thị hiếu của thế gian

- quyền lực sự dữ luôn tìm cách chống phá

- vì bản tính con người yếu đuối dễ bị lung lay.

Phải sáng suốt và can đảm

mới có thể trở nên Lời Chúa một cách tinh tuyền.

Điều này chỉ có thể đạt được bằng đời sống cầu nguyện.

Nếu cuộc sống của con chưa trở thành đời cầu nguyện,

con đừng lạ tại sao đèn của mình chưa đủ sáng,

và tâm hồn mình còn bất an.

17. Khó nghe quá

Nghe Chúa giảng:

“*Ai ăn thịt và uống máu Ta,
thì được sống muôn đời*”
nhiều môn đệ liền nói:

“*Lời này khó nghe quá*” (Ga 6, 54. 60) rồi từ bỏ Người.

Lời Chúa là Chân Lý.

Chân lý không bao giờ chạy theo thị hiếu của người nghe,
nên nhiều khi nghe thật chướng tai.

Tin Mừng tường thuật

nhiều lời giảng dạy của Chúa Giêsu, trong đó:

- có những lời thật khó hiểu:

“*Thịt Ta thật là của ăn,
máu Ta thật là của uống*” (Ga 6, 55)

“*Không ai có thể vào Nước Thiên Chúa,
nếu không sinh ra bởi nước và Thần Khí*” (Ga 3, 5)

“*Chính Chúa Cha yêu mến anh em,
vì anh em đã yêu mến Thầy*” (Ga 16, 27)

- có những lời thật khó chấp nhận:

“*Ai yêu cha hay yêu mẹ hơn Thầy,
thì không xứng với Thầy*” (Mt 10, 37)

“*Ai quý mạng sống mình thì sẽ mất,
ai coi thường mạng sống mình ở đời này,
thì sẽ giữ lại được...*” (Ga 12, 25)

“*Hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em*” (Lc 6, 27)

“*Hãy làm ơn và cho vay
mà chẳng hề hy vọng được đền trả*” (Lc 6, 35)

- có những lời khó thực hành:

“*Phúc cho những ai có tinh thần khó nghèo,
có lòng trong sạch, có tinh thần khiêm nhường...*” (Mt 5, 1-11)

“*Nếu bị ai vả má bên phải,*

thì hãy giơ cả má bên trái ra nữa” (Mt 5, 39)
“Hãy cầu nguyện cho kẻ ngược đãi anh em” (Mt 5, 44)

Con người cần tìm ra sự thật của Lời Chúa.
Với sự trợ lực của ơn Chúa,
tất cả sẽ trở nên dễ hiểu, dễ chấp nhận, dễ thực hành.
Vì thế, người khôn ngoan thật là người biết đặt mọi sự
trên nền tảng của ơn Chúa (Mt 7, 24).

18. Lời Chúa và Mình Chúa

Lời Chúa cũng là lương thực nuôi dưỡng tâm hồn
như chính Thánh Thể của Chúa Giêsu,
vì đó là “*Lời sự sống*” (1Ga 1,1).

Chúa Giêsu đã thấy trước,
chúng ta khó có thể mang Ngài theo đến nơi làm việc,
ngoài đồng ruộng, trong nhà máy, nơi công sở;
đến những nơi hội họp, gặp gỡ...

Nên Ngài đã để lại Lời Chúa,
để chúng ta có thể mang Ngài theo đến bất cứ nơi nào,
trong bất cứ hoàn cảnh nào, thời gian nào.

Lời Chúa là Lời sự sống,
có sức biến đổi và canh tân,
không phải chỉ cho người mang Lời Chúa,
nhưng cho cả môi trường và những người chung quanh.

Nếu con thật sự thực hành “Lời sự sống”,
lời này sẽ trở thành “hạt giống”
gieo xuống “mảnh đất” tâm hồn
của những người con có dịp tiếp xúc.

Và trong âm thầm,
hạt giống này sẽ từ từ đâm bông, kết trái (Mc 4, 8).

19. Đón nhận Lời Chúa

Lời Chúa là sự sống

và sự sống là ánh sáng cho nhân loại (Ga 1, 4).

Ánh sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người (Ga 1, 9).

*Ai không đón nhận ánh sáng,
thì vẫn còn ở trong tối tăm.*

*Ai tiếp nhận ánh sáng,
tức là tin vào danh Người,
thì Người cho họ quyền
trở nên con Thiên Chúa (Ga 1, 12).*

Con Thiên Chúa đồng nghĩa với con cái sự sáng,
và được thừa tự sự sống đời đời.

Lời Chúa là ánh sáng chiếu soi mọi người.

Không ai có lý do nói mình không thấy ánh sáng.

Chỉ có hai thái độ

 khiến một người không nhận ra ánh sáng:

- quay lưng lại: chối từ ánh sáng
- nhắm mắt: không muốn thay đổi, an phận.

Đón nhận Lời Chúa đòi hỏi thay đổi tận căn

 chính cuộc sống hiện tại của mình,

 để ánh sáng của yêu thương,

 ánh sáng của phục vụ,

 ánh sáng của hiệp nhất,

 chan hòa trong cuộc đời mình.

Chỉ cần nhìn vào đó, con có thể biết được

 mức độ đón nhận Lời Chúa của con như thế nào.

Xem quả thì biết cây!

20. Hai thái độ căn bản: lắng nghe Lời Chúa

Mẹ Maria là gương mẫu lắng nghe Lời Chúa:

- Mẹ lắng nghe trong thinh lặng.
- Mẹ chuyên cần suy niệm

Bầu khí thinh lặng và thinh lặng nội tâm
là điều kiện cần thiết để nhận ra tiếng Chúa.

Bao lâu tâm hồn còn rộn ràng
với những tính toán, lo nghĩ
về bản thân, về công việc
về tương lai của mình...
con không thể nghe được tiếng Chúa nói với con.
Con chỉ nghe được tiếng Ngài trong thinh lặng.
Đừng để những âm thanh khác át mất tiếng của Ngài.

Như chiếc máy thu thanh
bắt được làn sóng của đài phát thanh,
tâm hồn con cũng cần phải điều chỉnh
đúng với tuyến phát sóng của Lời Chúa,
để nhận ra được ý định của Chúa,
trong những biến cố đang xảy ra chung quanh,
và trong chính cuộc đời của con.

21. Hai thái độ căn bản: sống Lời Chúa

Lời Chúa sẽ trở nên vô dụng,
nếu chỉ biết lắng nghe mà không thực hành.
Nghe, hiểu và áp dụng phải đi chung với nhau.
Có nhiều người nghe mà không hiểu.
Có nhiều người hiểu mà lại hiểu sai
hay hiểu theo cách thức của mình,
chứ không phải theo ý của Chúa.
Có nhiều người nghe, hiểu đúng
nhưng lại không đem ra thực hành.
Tất cả ba thái độ trên đây đều vô ích.

Mẹ Maria là gương mẫu sống Lời Chúa.
Vì Mẹ đã lắng nghe Lời Chúa,
đã suy niệm để tìm ra thánh ý Chúa,
và đem thực hành trong cuộc sống.
Và đó là lý do Mẹ được Thiên Chúa chúc phúc.

Nếu con muốn được Thiên Chúa chúc phúc,
muốn đổi mới cuộc đời của con,
và canh tân môi trường xã hội, thế giới,
con không có chọn lựa nào khác,
ngoài việc bắt chước gương của Mẹ Maria:
lắng nghe và sống Lời Chúa.

22. Hãy yêu thương

Thánh Gioan xác quyết:

*“Thiên Chúa đã yêu thế gian,
đến nỗi ban Con Một của Người”* (Ga 3, 16).
và *“Ngôi Lời đã trở nên người phàm,
và cư ngụ giữa chúng ta”* (Ga 1, 14).

Vì yêu thương,

Thiên Chúa đã ban Ngôi Lời cho con người.
Và Lời Chúa trước tiên cũng là lời yêu thương,
được nói lên vì yêu thương con người,
và mời gọi con người sống yêu thương.

Yêu một cách triệt để,

“Yêu như Thầy đã yêu thương chúng con”.

Nếu tâm hồn con chưa đầy lòng mến,
chưa nhạy cảm với tình thương,
yêu những người mình không thích,
và yêu ngay cả những người không thích mình,
con khó có thể nghe được tiếng Chúa,
và hiểu được ý của Chúa,
nơi những biến cố đang xảy ra,
hay qua những con người
đang sống kề cận chung quanh con.

Ngôn ngữ khó nhất trên trần gian này,
mà con phải cố gắng học suốt đời,
chính là ngôn ngữ “yêu thương”.

23. Lời Chúa biến đổi

Những người Kitô hữu đầu tiên
đã kinh nghiệm được thế nào là Lời Chúa:
“Đó là lời sống động, hữu hiệu,
sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi:
xuyên thấu chỗ
phân tách tâm với linh, cốt với tủy;
lời đó phê phán tâm linh
cũng như tư tưởng của lòng người” (Dt 4, 12).

Kết quả của việc sống Lời Chúa:
“Họ đồng tâm nhất trí,
ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ...
họ dùng bữa với lòng đơn sơ vui vẻ...
và được toàn dân thương mến” (Cv 2, 46).

Lời Chúa đã biến đổi họ nên tốt hơn.

Cũng vậy, sống Lời Chúa thật sự,
đòi hỏi con phải thay đổi:
- thay đổi não trạng và cách suy nghĩ của con
- thay đổi phản ứng và hành động của con
- thay đổi cách sống của con
- thay đổi cách cư xử của con với người khác
Có như vậy, sự hiện diện của con
mới thật sự trở thành dấu chỉ yêu thương của Chúa
mang lại hiệp nhất và an bình cho mọi người.

24. Đòi Chúa đưa trở lại sự sống

Chúa Giê-su, Ngôi Lời nhập thể
mở đầu một kỷ nguyên mới cho nhân loại:
kỷ nguyên của hồng ân,
vì con người được giao hòa với Thiên Chúa,
được trở lại làm con cái của Ngài,
và thông hiệp vào sự sống của chính Ngài.

Thánh Gioan lập đi lập lại nhiều lần

lời xác quyết của Chúa Giê-su:

- *“Ta ban cho chúng sự sống đời đời,
không bao giờ chúng phải diệt vong”* (Ga 10, 28)
- *“Ai tin vào Thầy
thì dù có chết, cũng sẽ được sống”* (Ga 11, 25)
- *“Ai nghe lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta,
thì có sự sống đời đời”* (Ga 5, 24)

Nguồn suối hồng ân,

suối sự sống đã được Chúa khai mở
và vẫn tiếp tục tuôn chảy.

Điều quan trọng là mỗi người

phải biết chạy tìm đến nguồn suối đó
với niềm tin tuyệt đối
để múc lấy sự sống cho chính mình.

Con chỉ sống một lần.

Không ai có thể sống thay cho con.

Và con cũng không thể nhờ ai khác
sống đức tin thay cho con được.

25. Một đức tin sống động

Thánh Giacôbê quả quyết:

*“Một thân xác không hơi thở là một xác chết,
cũng vậy, một đức tin không việc làm
là đức tin chết”* (Gc 2, 26).

Đức tin không phải là một lời công bố
cũng không phải là một tuyên ngôn,
hay là một bản giao kèo, hợp đồng hai chiều.
Nhưng đức tin là một chọn lựa cách sống,
đáp trả tiếng Chúa mời gọi,
phải được chứng thực bằng hành động cụ thể.
Đức tin nơi Các Thánh Tử Đạo thật quá rõ ràng:
hy sinh chính mạng sống mình.
Nhưng không phải ai cũng được ơn cao quý đó.

Trong cuộc sống hằng ngày,
sống đức tin cũng đòi hỏi mỗi người
phải hy sinh và tự kiểm điểm luôn,
nhất là kiểm điểm dưới ánh sáng của Tin Mừng,
để cách suy nghĩ, lời nói,
lối cư xử và hành động của mình,
được phù hợp với Lời và cuộc sống của Chúa Giêsu,
Đấng luôn yêu thương tất cả mọi người không loại trừ ai.

Càng sống yêu thương,
con càng chứng thực mình có đức tin.

26. Một con đường dài đến tình yêu

Hành trình đức tin dẫn con người đến tình yêu.
Yêu mến Thiên Chúa và yêu mến con người.
Thật ra, chính Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước.
Chính Ngài chọn chúng ta,
và tin tưởng giao cho chúng ta sứ mạng yêu thương.
Một tình thương không bị giới hạn trong phạm vi
gia đình, bạn bè, quốc gia, chủng tộc.
Nhưng bao gồm tất cả mọi người,
kể cả những người làm mình điêu đứng,
và ngay cả kẻ thù của mình nữa.

Lý do yêu thương:

- Vì Thiên Chúa yêu thương mọi người không loại trừ ai.
- Vì tất cả chúng ta đều là anh em với nhau.
- Vì người khác là chính Chúa.

Tình thương này được Thánh Phaolô cụ thể hóa như sau:

*“Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu,
không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc,
không làm điều bất chính, không tự lợi,
không nóng giận, không gây hận thù,
không mừng khi thấy điều gian ác,
nhưng vui khi thấy điều chân thật.*

*Đức mến tha thứ tất cả,
tin tưởng tất cả, chịu đựng tất cả” (1Cor 13, 4-7).*

Sứ mạng yêu thương này,
dù được thực hiện trên trần gian,
lại mang chiều kích vĩnh cửu,
vì dẫn vào chính sự sống của Thiên Chúa là Tình Yêu.
Con phải hãnh diện được Chúa giao cho sứ mạng này,
và can đảm dẫn thân đến cùng.

27. Sống Phúc Âm triệt để

Sống Phúc Âm là một sự chọn lựa triệt để.

“Anh em hãy nên hoàn thiện,

như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện” (Mt 5, 48).

Người nào muốn theo Chúa,

phải từ bỏ mọi sự (Lc 9, 57-62), kể cả từ bỏ

cha mẹ, vợ con, anh em và cả mạng sống mình (Lc 14, 25-

35).

Những lời này xem ra khó nghe,

khó chấp nhận, khó thực hiện.

Nhưng Thiên Chúa phải là ưu tiên số một,

là đích điểm phải nhắm tới,

khi phân vân đứng trước ngã ba đường:

tình cảm gia đình, vật chất danh vọng và chính Chúa.

Thiên Chúa muốn con sống Phúc Âm triệt để,

không phải để đẩy con vào tình cảnh khó xử,

không phải vì thêm lợi lộc gì cho Chúa,

nhưng chính vì hạnh phúc của con.

Ngài muốn con được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu

ngay trong cuộc sống trần gian này.

Thiên Chúa là Đấng hoàn thiện, tuyệt đối.

Ngài muốn những ai theo Ngài cũng nên hoàn thiện.

Nếu con chỉ muốn làm

“công dân hạng hai”, “tông đồ hạng hai”,

con đang phụ lòng yêu mến và mong muốn của Ngài.

28. Những cái gút mắc và rớt cuộc

Thiên Chúa muốn tất cả mọi người đều được cứu rỗi.
Tin Mừng của Chúa mở ra nhiều phương cách
để được vào Nước Trời.

*“Phúc cho ai có tinh thần nghèo khó,
phúc cho ai sầu khổ,
phúc cho ai khao khát nên người công chính,
phúc cho ai xót thương người,
phúc cho ai có tâm hồn trong sạch,
phúc cho ai xây dựng hòa bình,
phúc cho ai bị bách hại vì sống công chính,
phúc cho anh em khi bị sỉ vả, bách hại,
và vu khống đủ điều xấu xa vì Thầy”* (Mt 5, 3-11).

Chỉ cần sống một trong Tám Mối Phúc Thật này,
và nhận ra đó chính là ơn của Chúa,
cũng hội đủ điều kiện để vào Nước Trời.

Nhưng điều quan trọng, “cái rớt cuộc”
trong Tám Mối Phúc này vẫn là tình yêu:

“Phúc cho ai có lòng thương xót”.

Ngày phán xét, Chúa tuyên bố:

*“Nào những kẻ được Cha Ta chúc phúc,
hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn...”*

Vì xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn;

Ta khát, các ngươi đã cho uống;

Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước;

Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc;

Ta đau yếu, các ngươi đã thăm nom;

Ta ngồi tù, các ngươi đã đến thăm...”

*Ta bảo thật: mỗi khi các ngươi làm như thế cho một
trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây,
là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy”* (Mt 25, 34-40).

Và một điều kỳ thú được Chúa bật mí:

người khác, những người không ra gì chính là Chúa.
Con đã nhận ra “cái rớt cuộc” lạ lùng này chưa?

29. Thập Đại Bại

Trên đường theo Chúa, con phải can đảm kiểm điểm
để loại trừ những tiêu cực sau đây:

1. Kiêu căng,
xem người như máy móc, độc đoán,
chẳng chịu nghe ai, bảo thủ ý kiến.
2. Băn khoăn, bi quan,
khiến cho người nghe cũng đâm hoang mang.
3. Không biết dùng người, không chọn người,
không biết huấn luyện, không hòa mình,
không khoan dung, sống cách biệt, giữ óc địa phương.
4. Đa nghi với mọi người,
mang bệnh “do dự mãi tính”,
sợ mất lòng, thay đổi ý kiến như chong chóng.
5. Tự mình ôm đồm bao quát tất cả,
lạc lõng trong những chuyện vụn vặt,
không phân biệt đâu là chính yếu, đâu là phụ thuộc.
6. Miệng nói rất khéo,
nhưng làm thì khác, cuối cùng chẳng ai tin.
Tuyên bố rùm beng,
nhưng sống và hành động không ra gì.
Gặp khó khăn thì buông xuôi nản lòng.
Thành công thì huênh hoang tự đắc
và cướp công vô ơn với kẻ thành tâm giúp mình.
7. Dẫn thân nửa vời,
thịnh thì xu thời: “xông pha cứu trợ người thắng trận”,
suy thì rút lui nhẹ nhàng,
không chịu trách nhiệm, và đổ lỗi cho người khác.

8. Không có chương trình và kế hoạch,
hăng tiết theo cảm hứng, thích tấn công,
khó chịu khi nghe sự thật mất lòng.
9. Ích kỷ,
chỉ tìm danh lợi cho bản thân mình,
sợ người khác hơn mình,
giấu kỹ những kinh nghiệm của mình.
10. Không cầu nguyện,
chỉ tin vào tài năng và mưu mô,
thủ đoạn trần tục, trông cậy vào quyền thế.

30. Thập Đại Thắng

Đây là những đức tính con cần phải kiên trì rèn luyện, để dần thân trong lãnh vực tông đồ:

1. Khiêm tốn trọng nhân phẩm của mỗi cá nhân;
uyên chuyên, linh động;
lắng nghe sáng kiến mọi người, rồi suy nghĩ, lượng giá.
2. Ý thức, tin tưởng sứ mạng của mình như một ơn Chúa,
bình tĩnh trước mọi biến cố.
3. Có thuật dùng người,
chấp nhận đối thoại tìm hiểu từng người,
tâm hồn quảng đại,
biết quên bỏ những lầm lỗi của kẻ khác,
lắng nghe bạn bè khuyên bảo,
và nhất là biết nghe kẻ thù chỉ trích.
4. Tín nhiệm cộng sự viên,
xem, xét, làm.
Quyết định sáng suốt, thực hiện cho kỳ được.
5. Chia sẻ trách nhiệm với các cố vấn,
với chuyên viên, cộng sự viên.
Luôn học hỏi, trau dồi thêm khả năng.
6. Nói ít, làm nhiều, luôn luôn trọng kỷ luật,
đi tiên phong, nêu gương sống trong mọi lãnh vực,
nhìn thẳng thực tế, khách quan, khiêm tốn lúc thành công,
chia sẻ niềm vui với cộng sự viên,
kiên trì, nhẫn nại, không bao giờ thất vọng.
7. Sẵn sàng hy sinh tất cả vì sứ mệnh,
can đảm nhận trách nhiệm,

cùng thành công, cùng thất bại,
không bao giờ làm tổn thương tình huynh đệ.
Tình nguyện nhận điều khó cho mình
và để cái dễ cho cộng sự viên.

8. Trước mỗi việc đều có chương trình, kế hoạch;
sau mỗi việc đều kiểm điểm chân thành,
phê bình và tự phê,
sợ tăng bốc, thích nghe nói thẳng, nói thật.

9. Chỉ tìm phục vụ, quên mình vì đại cuộc,
xác tín mình chỉ là khí cụ trong tay Chúa,
nên chỉ tìm ý Chúa;
giữ vững lập trường, thấy ai hơn mình thì vui mừng;
chuẩn bị cho tương lai,
dọn đường và trao hết kinh nghiệm cho người kế vị mình.

10. Trước mọi công việc, trong mọi khó khăn,
biết cầu nguyện, tìm ánh sáng và sức mạnh nơi Chúa,
bàn hỏi với Chúa trước hết, phó thác cho Chúa trọn vẹn.

Hy vọng trong thất vọng,
cứ vui vẻ tiến lên, ngày mai có Chúa lo.

31. Thập Đại Bệnh

Để có thể xây dựng cộng đoàn
và đem Giáo Hội vào trong thế giới một cách hiệu quả,
trước hết con phải trừ khử những bệnh tiêu cực sau đây:

1. Bệnh quá khứ cực bộ:
Chỉ có quá khứ là đáng kể
và ước ao trở về lại thời kỳ vàng son đó.
2. Bệnh tiêu cực bi quan:
Thở than và chỉ trích mọi người, mọi việc.
3. Bệnh phô trương chiến thắng:
Làm tất cả chỉ để khoe khoang cái tôi của mình
4. Bệnh cá nhân chủ nghĩa:
Chỉ nghĩ đến mình và quyền lợi của mình
5. Bệnh lười biếng tránh né:
Không dám động ngón tay vào bất kỳ việc gì cả
vì sợ mệt, sợ tốn của, sợ mất giờ.
6. Bệnh chuẩn mực trần tục:
Đánh giá mọi sự việc và người khác
theo cách thức mà báo chí truyền thông
và thị hiếu của dân chúng đề ra.
7. Bệnh đợi chờ phép lạ:
Không chịu làm việc, dấn thân,
nhưng lại chờ mong được kết quả tốt.
8. Bệnh tùy hứng vô định:
Không có lý tưởng rõ ràng
và cũng chẳng bao giờ kiên trì trong công việc.

9. Bệnh sống vô trách nhiệm:

Ích kỷ, chỉ nghĩ đến mình

Không quan tâm đến việc chung và những bổn phận khác.

10. Bệnh bè phái chia rẽ:

Lập phe nhóm cho riêng mình.

Không chấp nhận người khác ý kiến với mình.

Hình bìa và trình bày: **Gia đình Cựu Chủ Sinh Huế**

<http://cuucshuehn.net>